

4. Ο Κανονισμός 11 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«11. Ἐὰν οἰονδήποτε πρόσωπον παραλείψῃ νὰ πληρῶσῃ οἰαδήποτε δικαιώματα διὰ τὴν προμήθειαν ὕδατος δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 10 ἢ ἐνεργήσῃ κατὰ παράβασιν τῶν Κανονισμῶν τότε ἡ Ἐπιτροπεία Ὑδατοπρομηθείας δύναται ἄνευ εἰδοποιήσεως νὰ διακόψῃ τὴν παροχὴν ὕδατος πρὸς αὐτὸν μέχρις ὅτου ἅπαντα τὰ ὀφειλόμενα δικαιώματα ὡς καὶ ἐπιπρόσθετον ποσὸν ἐκ £3 διὰ τὴν ἐπανασύνδεσιν τῆς ὕδατικῆς προμηθείας καταβληθούν ἢ ἡ τοιαύτη παράβασις τερματισθῇ».

(Υ.Ε. 465/59.)

Ἄριθμός 841

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ (ΚΕΦ. 243)

Κανονισμοὶ γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Βελτιώσεως
Παναγιᾶς τῆς Ἐπαρχίας Πάφου

Τὸ Συμβούλιον Παναγιᾶς ἐνασκῶν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένης εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς νέους Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Παναγιᾶς 1969 θὰ ἀναγινώσκονται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμῶν Παναγιᾶς 1951 ἕως 1967 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμοὶ Παναγιᾶς 1951 ἕως 1969.

2. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιοῦνται διὰ τῆς εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 136 ἐνθέσεως τῶν ἀκολουθῶν νέων Κανονισμῶν :

«136Α.—(1) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ ἀνεγείρῃ, κτίξῃ, κατασκευάζῃ, διατηρῇ, χρησιμοποίῃ ἢ λειτουργῇ ἐντὸς τῆς περιοχῆς θελτιώσεως οἰονδήποτε ἀποστακτῆρα διὰ τὴν κατασκευὴν ζιθανίας, ἢ οἰνοπνεύματος ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν ἐκτὸς ἐὰν τὸ τοιοῦτον πρόσωπον λαμβάνῃ καθ' ἕκαστον ἔτος ἄδειαν παρὰ τοῦ Συμβουλίου.

(2) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τοιοῦτους ὄρους οἷους δυνατόν νὰ θεωρήσῃ ἀναγκαίους.

(3) Τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον εἶναι πληρωτέον διὰ τὴν τοιαύτην ἄδειαν δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὴν £1.000 κατ' ἔτος ἢ διὰ μέρος τοῦ ἔτους.

136Β.—(1) Ἐὰν ἐπὶ τῇ θάσει ἐκθέσεως τοῦ Ἱατρικοῦ Λειτουργοῦ τὸ Συμβούλιον ἱκανοποιηθῇ ὅτι εἰς ἀποστακτῆρ κατέστη ἐπιβλαθῆς διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἢ προκαλεῖ δημοσίαν ἐνόχλησιν τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ περαιτέρω χρησιμοποίησιν τοῦ ἀποστακτῆρος.

(2) Ἡ τοιαύτη ἀπαγόρευσις θὰ ἰσχύῃ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἀντίγραφον ταύτης δεόντως ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐπεδόθη εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἢ κάτοχον τοῦ ἀποστακτῆρος».

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

(Υ.Ε. 356/59.)

*Ἐφημερὶς
Κυβερνήσεως
Παράρτημα
Τρίτον :
18.7.1951
18.2.1954
23.6.1955
9.8.1956.

*Ἐπίσημος
Ἐφημερὶς
τῆς Δημο-
κρατίας :
Παράρτημα
Τρίτον :
10.5.1962
26.7.1962
11.5.1967.